

ਦੀਵਾਨੀ ਰਿੱਟ

ਆਦਾਲਤ ਡੀ. ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. ਦੁਆ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮੇਲੂ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਘਟੀਸਨਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤ ਰਮਿਸਨਰ, ਖੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀਵਾਨੀ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 769 ਮਾਲ 1957 ਦੀ

ਐੱਥਸੂ ਖੰਜਾਬਿਤ ਰਾਜ ਐਰਟ (2008 ਬੀ.ਕੇ. ਦਾ ਆੱਟਵਾਂ)—ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ—ਦਾ ਆਰਥ—ਐੱਥਸੂ ਵਿਲੇਜ਼ ਰਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਰਟ (1955 ਦਾ XV) —ਸੈਕਸ਼ਨ 3—ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ —ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦਾ ਮਤਲਬ—ਸੀ ਆਜ਼ਿਹਾ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਸ਼ਤ ਆਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐੱਥਸੂ ਖੰਜਾਬਿਤ ਰਾਜ ਐਰਟ ਵਿੱਚ "ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੋ ਆਮਲ ਵਿੱਚ ਖਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਿੰਡ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖੁਰੇ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐੱਥਸੂ ਵਿਲੇਜ਼ ਰਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਰਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ "ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਐੱਥਸੂ ਖੰਜਾਬਿਤ ਰਾਜ ਐਰਟ, 2008 ਬੀਕੇ ਵਿੱਚ "ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਖਯ ਆਰਥ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲੇਜ਼ ਰਾਮਨ ਲੈਂਡ ਵਜੋਂ ਆਨੁਵਾਦ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਜ਼ਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਸ਼ਤ ਆਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਜਮਟਿਸ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 16 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਰੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 20 ਮਈ, 1959 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਮਟਿਸ ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਮਟਿਸ ਦੁਆ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਆਧੀਨ ਘਟੀਸਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਮਿਤੀ 6 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਰਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਰੀਤੇ ਜਾਣ। ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ, ਘਟੀਸਨਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਮ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਕੇ. ਸੀ. ਖੁਰੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਫਾਲਸਾ, ਜੇ. - ਮੇਲੂ ਅਤੇ ਅਲੀਗ ਰਾਮ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗਰੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਉਚਾਣਾ ਕਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਸਨੀਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਿਯਾਨ ਦੀ ਯਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ; ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਰੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਦੁਆਰਾ, ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

1955 ਦੇ ਐਥਸੂ ਵਿਲੇਜ ਰਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਨੰਬਰ 15 ਦੀ ਯਾਰਾ 3 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ 4 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਿੰਡ ਦੀ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਮਲ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਉਸ ਖਿੰਡ ਦੀ ਖੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਯਾਰਾ 2 (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਖੰਚਾਇਤ ਦੀ ਖਰੀਦਾਮਾ ਵਿੱਚ ਐਥਸੂ ਛੋਟੇ ਰਸਬੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਟਾਊਨ ਰਮੇਟੀ ਸਾਮਲ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਰਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਚਾਣਾ ਕਲਾਂ ਦਾ ਖਰਬੰਧ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਟਾਊਨ ਰਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਉਚਾਣਾ ਕਲਾਂ ਦੇ ਲਗਭਗ 1,900 ਬੀਥੇ ਦੇ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਨੂੰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰਫ ਗੁੱਜਰ ਅਤੇ ਤਰਫ ਖੁਰਨ ਦਾ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਰਫਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਧਾਤ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਤਰਫਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ।

ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸਮਾਲ ਟਾਊਨ ਰਮੇਟੀ ਨੇ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਤਹਿਮੀਲਦਾਰ ਨੇ ਇੰਤਰਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਖਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀ ਰੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਥਸੂ ਖੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ (2008 ਬੀਰੇ ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਦੀ ਖਰੀਦਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਨੂੰ ਅਰਬ ਵਜੋਂ ਖਰੀਦਾਮਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈ; ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਖਿੰਡ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਾਬਤ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਤਹਿਮੀਲਦਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਾਲ ਟਾਊਨ ਰਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸੋਧ ਖਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧੀਲ ਭਰਨ ਲਈ ਸਮਾਲ ਟਾਊਨ ਰਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 24 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਰੀਤੀ ਕਿ ਤਹਿਮੀਲਦਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇੰਤਰਾਲ ਸਮਾਲ ਟਾਊਨ ਰਮੇਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਖਟਿਆਲਾ ਦੇ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਖਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। 24 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ 6 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਖਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਹੋਰ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਚਾਣਾ ਕਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਲ ਟਾਊਨ ਰਮੇਟੀ ਹੋਰ ਛੋਟੀਆਂ ਟਾਊਨ ਰਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਨਗਰ ਖਾਲਿਕਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਖਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 1955 ਵਿਚ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਮਾਲ ਟਾਊਨ ਰਮੇਟੀ ਕੋਲ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਖੇਤਰ ਦਾ ਖਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ

ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਬਚੀਲੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਖਿਲਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਵਿੱਤ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅਧਣਾਈ ਗਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜੇ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਖਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਦੋ ਖੱਟੀਆਂ ਜਾਂ ਤਰਫਾਂ ਦੀ ਸਾਮਲਾਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਾਣਾ ਕਲਾਂ ਉਧ-ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦੀ ਕੋਈ ਖਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਖਿਛਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਦੀ ਖਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖਿੰਡ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਖਰਬੰਧ ਖੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਧਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੋਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਹਿਮੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਖਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਸਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਜਾਂ ਖਿੰਡ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਲਟ ਦੋ ਖੱਟੀਆਂ ਦੀ ਸਾਮਲਾਤ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਮੁਝਾਅ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਤਰਫਾਂ ਦੀ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇ ਉਲਟ ਖੁਰੇ ਖਿੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਹੈ, ਖੋਜੀ ਗਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਭਰੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 1954 ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਖਿੰਡ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਟੁੱਟ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਖੋਜੀ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਿੰਡ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਖਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੀ ਸਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਰਫ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਖੁੜ ਖਰਾਖਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 1 ਦੀ ਕਸਤ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ; 1300 ਬੀਘਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ; ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 600 ਬੀਘੇ ਅਜੇ ਵੀ ਗੈਰ ਮੁਕਰਿਨ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 20 ਬੀਘੇ ਬੰਜਰ ਕਚੀਮ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਖਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੀ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਖਹਿਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦੀ ਖਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਖਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਥਸੂ ਖੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਖੰਚਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ "ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਸਬਦ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਖਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿਲਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਖਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਮਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਖਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰੀ ਮੈਟੇਰੀਆਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਖਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਾਂਕਿ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿੰਡ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸਬਦਾਂ ਦੀ

ਜਾਣਬੁੱਝੇ ਵੇ ਵਰਤੋਂ ਵੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯਾਤੇ ਖੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਯੈਰਟ ਵਿੱਚ "ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਸਬਦ ਸਖੱਸਟ ਤੋਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜੋ ਯਮਲ ਵਿੱਚ ਖਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਿੰਡ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਯਾਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਯੂਰੋ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਨੂੰ ਸਾਮਲ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਯਥਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਖਟੀਸਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਚਾਣਾ ਕਲਾਂ ਦੀ ਸਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਹੈ ਯਾਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੁਰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਤੀ ਯਥੀਨ ਲਿਯਾਂਦਾ ਗਿਯਾ ਹੈ। ਇਸ ਯਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਖਟੀਸਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਖਰ ਖਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 1933 ਮੌਲੂ ਯਾਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ «» ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਖੰਜਾਬ ਯਾਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਾਲਸਾ,

ਦੁਆ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Rakesh Sharma, Translator.